

студэнтаў 2-й групы 3-га курса юрфака да ўсіх студэнтаў універсітэта

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

№ 1 (392) Субота, 9 студзеня 1960 года. Цана 10 кап.

Раішэнні Пленума ЦК КПСС натхняюць і радуець нас

Універсітэт — сельскай гаспадарцы

Вялікай падзеяй у жыцці савецкага народа з'явіўся снежаньскі Пленум ЦК КПСС, які падвёў вынікі развіцця сельскай гаспадаркі і намеціў шляхі далейшага яе ўздыму. У высокароднай справе далейшага развіцця сельскагаспадарчай вытворчасці вялікую ролю заклікана адыграць біялагічная навука. Сучасная біялогія—гэта вельмі складаны і надзвычай дыферэнцыраваны комплекс навук. Яе развіццё з'яўляецца неабходнай мовай для ўздыму як раслінаводства і жывёлагадоўлі, так і прамысловасці, якая перапрацоўвае сыравіну біялагічнага паходжання. Біёлагі абавязаны пракласці шляхі да пераўтварэння прыроды і забяспечыць навуковую аснову для ўсебаковага развіцця сельскай гаспадаркі. Навуковыя работнікі біялагічнага факультэта нашага ўніверсітэта нямаюць робяць у гэтым на-

прамку. Толькі за апошнія гады праведзена буйнамаштабнае картаграфаванне глебы на плошчы ў тысячы гектараў, калгасам дадзены рэкамендацыі па лепшаму іх выкарыстанню. Распрацаваны і перададзены Міністэрству сельскай гаспадаркі рэкамендацыі па барацьбе з ракавымі і другімі хваробамі сельскагаспадарчых раслін. Распрацаваны асновы мінеральнага жывлення некаторых раслін, а гэта асабліва важна для ўдасканалення сістэмы ўгнаення палёў. Заолагі перадалі рыбагаспадарчым арганізацыям сістэмы мінеральнай падкормкі сажалак з мэтай павышэння іх прадукцыйнасці. Генетыкамі выведзены гібрыды кукурузы для умоў Беларусі. Але ўсё тое, што зроблена—гэта толькі пачатак вялікай работы. Уперадзе ў нас яшчэ нямаюць працы. Неабходна і далей пашыраць аб'ём работ па даследаванню і рацыянальнаму выкарыстанню калгасных угоддзяў, па

сама вывучэнне карнівога і мінеральнага харчавання, таму што прымяненне ўгнаенняў з'яўляецца адным з найбольш даступных і эфектыўных сродкаў уздзеяння на расліны з мэтай павышэння ўраджаю. Работнікі кафедры дарвінізма і генетыкі павінны значна шырэй разгарнуць работу па вывучэнню законаў спадчыннасці, адшукваць шляхі да кіравання гэтымі працэсамі. Патрэбна шырэй выкарыстоўваць аддаленую гібрыдызацыю ў селекцыі раслін і звярнуць асабліваю ўвагу на атрыманне высокаўраджайных гібрыдаў кукурузы. Агульнавядома, што нярэдка значная частка ўраджаю гіне ад захворванняў. Нам, біёлагам, неабходна выявіць хімічную прыроду такіх выдзяленняў па тагенымі грыбамі, распрацаваць і ўдакладніць метады дыягнастыкі і абгрунтаваць хімітарэпію вірусных захворванняў раслін. Трэба разгарнуць даследаванні па прымяненню антыбіятычных рэ-

З неаслабнай увагай сачыў я за работай снежаньскага Пленума ЦК КПСС. Клопаты партыі аб развіцці сельскай гаспадаркі не могуць не радаваць кожнага савецкага чалавека, а значыць, і нас, студэнтаў. Асабліва мяне ўразілі дзве лічбы. Гэта тое, што ў 1965 годзе ў нас на кожнага чалавека будзе прыпадаць у дзень па 1,2 кілаграма малака і па 6 кілаграмаў мяса ў месяц. А гэта значыць, што наш народ стане жыць яшчэ больш багата, яшчэ больш зможна. Не можа гэта не адбіцца дадатна і на жыцці студэнцтва.

І. ШАУЧЭНКА, студэнт III курса, юрфака.

ДЫСПУТЫ ПА ЛЮБІМЫХ КНІГАХ

На чацвёртым курсе аддзялення рускай мовы і літаратуры адбыўся дыспут па кнігах М. Шалава «Лёс чалавека», прагрэсіўнага англійскага пісьменніка Дж. Олдрыджа «Апошняя цыпля», амерыканскага пісьменніка Э. Хэмінгвэя «Стары і мора», а таксама па кнізе французскага пісьменніка А. Стыва «Мы будзем любіць адзін другога заўтра». На дыспуте прысутнічаў запрошаны чацвёртакурснікам загадчык кафедры зарубешнай літаратуры кандыдат філалагічных навук Д. Я. Фактаровіч. У ходзе абмеркавання любімых твораў выступілі П. Фурс, У. Галайша, І. Рэкуц, І. Матусевіч, З. Коўсур, П. Смародзіна, І. Казлова, А. Науменка, М. Папоў і іншыя студэнты. Некаторыя з выступаючых падзяліліся сваімі ўражаннямі аб прагледжаных раней мастацкіх фільмах «Лёс чалавека» і «Апошняя цыпля» па аднайменных творах пісьменніка. У заключэнне выступіў кандыдат філалагічных навук Д. Я. Фактаровіч. Яго выступленне студэнты слухалі з вялікай цікавасцю. Давід Яўсеевіч парай часцей праводзіць дыспуты па любімых кнігах, кінафільмах, спектаклях.

(НАШ КАР.)

СЕСІЯ пачалася. Разам з ёю пачаліся хваляванні і трывогі, радасці і няўдачы, бяспсонныя ночы, праведзеныя над падручнікамі. У чытальных залах і кабінетах—яблыку нямаю дзе ўпасці, там паўночка студэнтаў, ніводнага свабоднага месца. Кожны сядзіць, аблажыўшыся кніжкамі, канспектамі—і вучыць, вучыць... Для тых, хто дружыў з падручнікамі на працягу семестра, сесія—не вялікі страх. Многае вядома, ну, а калі што-небудзь забылася—можна паглядзець, успомніць. Для асобных студэнтаў пройдзены матэрыял—суцэльная цемра. Праўда, такіх нямнога і іх можна адразу пазнаць па разгубленых тварах, на якіх быццам бы напісана: «І калі мя праходзілі гэта?» У вучэбных карпусах зараз амаль пуста. Толькі дзе-ні-дзе стаяць тыя, да каго яшчэ не тайшла чарга ісці на «суд страшны», на экзамен значыць. Мо' ў дваццаты раз перагортваюць падручнікі: глядзіць і застанецца лішнія слова ў памяці.

Вось каля адной з аўдыторый трэцякурснікі з аддзялення рускай мовы і літаратуры. Яны здаюць экзамен па гістарычнай граматыцы. Гэта ў іх самы цяжкі прадмет. Таму зразумела, з якімі хваляваннямі чакаюць яны сяброў, якія выходзяць з аўдыторый. Што атрымаў?... Хаця б не двойку. Пачалося ж усё так добра. Вось ужо адказалі Міхаіл Мясельскі, Аляксандр Альшанскі, Галія Міхневіч. Усе яны атрымалі выдатна здалі дыферэнцыраваны залік па зоагеаграфіі студэнты III курса біялагічнага факультэта (група заолагаў). Прафесар І. М. Сяржанін ацаніў 11 адказаў вышэйшай адзнакай—«выдатна». 14 студэнтаў атрымалі «добра» і толькі адзін—«здавальняюча». Што ж, нядрэнны пачатак.

Вучоныя біялагічнага факультэта поўны рашымасці разам з працаўнікамі сельскай гаспадаркі прыкладзіць усё сілы да ажыццяўлення гістарычных рашэнняў снежаньскага Пленума ЦК КПСС. П. ПЯТРОВІЧ, дэкан біялагічнага факультэта.

НА ЭКЗАМЕНАХ І ЗАЛІКАХ

СЕСІЯ ПАЧАЛАСЯ

СЕСІЯ пачалася. Разам з ёю пачаліся хваляванні і трывогі, радасці і няўдачы, бяспсонныя ночы, праведзеныя над падручнікамі. У чытальных залах і кабінетах—яблыку нямаю дзе ўпасці, там паўночка студэнтаў, ніводнага свабоднага месца. Кожны сядзіць, аблажыўшыся кніжкамі, канспектамі—і вучыць, вучыць... Для тых, хто дружыў з падручнікамі на працягу семестра, сесія—не вялікі страх. Многае вядома, ну, а калі што-небудзь забылася—можна паглядзець, успомніць. Для асобных студэнтаў пройдзены матэрыял—суцэльная цемра. Праўда, такіх нямнога і іх можна адразу пазнаць па разгубленых тварах, на якіх быццам бы напісана: «І калі мя праходзілі гэта?» У вучэбных карпусах зараз амаль пуста. Толькі дзе-ні-дзе стаяць тыя, да каго яшчэ не тайшла чарга ісці на «суд страшны», на экзамен значыць. Мо' ў дваццаты раз перагортваюць падручнікі: глядзіць і застанецца лішнія слова ў памяці. Вось каля адной з аўдыторый трэцякурснікі з аддзялення рускай мовы і літаратуры. Яны здаюць экзамен па гістарычнай граматыцы. Гэта ў іх самы цяжкі прадмет. Таму зразумела, з якімі хваляваннямі чакаюць яны сяброў, якія выходзяць з аўдыторый. Што атрымаў?... Хаця б не двойку. Пачалося ж усё так добра. Вось ужо адказалі Міхаіл Мясельскі, Аляксандр Альшанскі, Галія Міхневіч. Усе яны атрымалі выдатна здалі дыферэнцыраваны залік па зоагеаграфіі студэнты III курса біялагічнага факультэта (група заолагаў). Прафесар І. М. Сяржанін ацаніў 11 адказаў вышэйшай адзнакай—«выдатна». 14 студэнтаў атрымалі «добра» і толькі адзін—«здавальняюча». Што ж, нядрэнны пачатак.

Хваляючыя і радасныя дні перажывае наш народ. Падвёўшы вынікі першага года сямігадкі, калектыў кожнага прадпрыемства прагледжвае свае планы, вышуквае новыя рэзервы павышэння прадукцыйнасці працы, робіць усё для таго, каб датэрмінова выканаць сямігадовы план.

Анублікаванае ў друку пісьмо Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Савецкага Саюза да ўсіх партыйных, савецкіх, прафсаюзных і камсамольскіх арганізацый «Аб рацыянальным выкарыстанні электрычнай энергіі ў народнай гаспадарцы» мае непастрэднае дачыненне і да нас, студэнтаў. Студэнты 2-й групы 3-га курса юрыдычнага факультэта з вялікай увагай азнаёміліся з пісьмом ЦК КПСС і рашылі прыняць актыўны ўдзел у аб'яўленым партыяй усенародным пошуку за беражлівае расходаванне электрычнай энергіі. Нярэдка яшчэ пасля заканчэння заняткаў аўдыторыях і калідорах нашага вучэзнага корпусу не выключачаецца святло. Тое ж самае можна сказаць і аб курсах электраэнергіі ў нашым інтэрнаце.

Абмеркаваўшы на групавым сходзе пісьмо ЦК КПСС «Аб рацыянальным выкарыстанні электрычнай энергіі ў народнай гаспадарцы», мы рашылі ажыццяўляць пастаянны нагляд за разумным, эканомным расходаваннем электрычнай энергіі ў нашым вучэбным корпусе і ў інтэрнаце № 4, сачыць за ўключэннем святла толькі па меры патрэбнасці.

Мы заклікаем студэнтаў усіх факультэтаў уключыцца ва ўсе народны пошук за рацыянальнае выкарыстанне электрычнай энергіі, што даць магчымасць паўней задаволіць патрэбнасці краіны ў электраэнергіі, з'явіцца часцінкай нашага ўкладу ва усенародную барацьбу за датэрміновае выкананне сямігадовага плана.

«Рацыянальнае, эканомнае расходаванне электраэнергіі,—адначаецца ў пісьме ЦК КПСС,—павінна стаць усенароднай справай». Мы думаем, што наш пачын знойдзе шырокі водгук у студэнтаў усіх факультэтаў універсітэта.

Па даручэнню сходу: Л. СЯНЮТА, А. ПЛАТКОУ, В. ПАЛУНІНА.

Віншаванні ў адрас універсітэта

У некалькі разоў прыбавілася работы напярэдадні Новага года работнікам пошты і тэлеграфа. І не дзіва. Хто з нас не жадаў павіншаваць са святам сваіх родных і блізкіх, таварышоў, сваіх калег па агульнай справе, дзе б яны не працавалі. Нямаюць віншаванняў паступіла і ў адрас нашага ўніверсітэта. Прышлі яны і з-за мяжы ад Люблінскага ўніверсітэта імя Марыі Кюры-Склядоўскай, і ад ВДУ рэспублікі Беларусь ордэна Працоўнага Чырвонага Сцягу сельскагаспава; і ад самых далёкіх ад нас універсітэтаў СССР—Якуцкага і Далёкаўсходняга. А вось тэлеграма на незвычайным бланку, уверсе якога на чырвоным фоне бялішэ слова «Урадавая». Гэта павіншаваў з Новым годам студэнтаў, аспірантаў, прафесараў і ўсіх супрацоўнікаў універсітэта, жадаў ім новых поспехаў у рабоце і вучобе Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. Казлоў. «Віншую прафесарска-выкладчыцкі склад,—гаварылася ў тэлеграме міністра вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесійна-нальнай адукацыі М. Дарашэвіча,—рабочых, служачых і студэнтаў з наступаючым 1960 годам. Жадаю ўсяму калектыву ў Новым годзе, другім годзе сямігадкі, далейшых поспехаў у развіцці перадавой савецкай навуцы і тэхнікі ў падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў у адрас універсітэта паступілі таксама ад Ленінградскага ордэна Леніна дзяржаўнага ўніверсітэта імя А. А. Жданова, Тбіліскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Стааліна, Таджыкскага, Ерэванскага, Харкаўскага, Казанскага, Кіеўскага, Тартускага, Адэскага, Вільнюскага, Львоўскага, Узбекскага, Туркменскага, Горкаўскага, Чарнавіцкага ўніверсітэтаў.

ВЕСТКІ З КАФЕДРАЎ

На ядаўна адбыўся вечар на англійскай мове. Яго падрыхтавала кафедра замежных моў. На вечацы былі ўручаны прызы пераможцам конкурсу на лепшы пераклад англійскіх тэкстаў на беларускую і рускую мову. Цікава праішоў канцэрт, дадзены сіламі студэнтаў на англійскай мове. У заключэнне прысутныя прагледзелі кінафільм «Лэдзі Гамільтон» на англійскай мове. * * * Кафедра спецпадрыхтоўкі сумесна з кафедрай фізыхавання і спорту адкрылі гурток па вучэбнаму і ўдасканаленню тэхнікі плавання. У ім займаюцца студэнты старшых курсаў. Урокі плавання праходзяць у зімовым басейне інстытута фізкультуры тры разы ў тыдзень.

В. КАПЦІЛОВІЧ

М. ШЫМАНСКІ

Паспяхова здалі залік па палітэканомі студэнты III курса біяфака (батанікі).

НА ЗДЫМКУ: адказвае студэнтка Наташа Савановіч. Дацэнт Аляксеў ацаніў яе адказ, як адзін з лепшых. Фота У. НАВУМЕНКІ.

Уявіце сабе такі малюнак. Здаравенны хлопец кідае снежкі ў вокны ўласнага дома. З дзынканнем ляцяць шыбы, а яго знаёмыя і блізкія адабраліся плешчуць у далоні. Не, скажаце вы, так не бывае. Гэтага хлопча, напэўна, павезлі б у карэце хуткай дапамогі.

Але вось першага студзеня нешта падобнае можна было назіраць каля інтэрната па вуліцы Свядлова. Група «падуляўшых» студэнтаў разам з цэлай ватагай хлапчукоў пад ваяўнічыя выклікі закідвала ўсё ідуемых у інтэрнат бруднымі камякамі снегу. Калі гэта надаела, снежкі паляцелі ў вокны. На другі дзень камендант падлічваў—шыбы былі выбіты ў сямі вокнах.

Можна гэта выключны выпадак, пра які не трэба ўспамінаць? Не, дастаткова прайсці па інтэрнаце пасля свята ці выхаднога дня, каб пераканацца ў адваротным. Абыякаваць да грамадскага добра, непавага да таварышаў і да саміх сябе становяцца тут звычайнай з'явай і не выклікаюць асуджэння. Ну што кепскае, кажуць, было першага студзеня? Павесяліся крыху. Снежкі—гэта ж руская гульня.

Адны «пагулялі» крыху—і ў вокнах выляцелі шыбы. Другому ноччу стала гарача, і ён у калідоры трэцяга паверху высадзіў шкло амаль што не разам з рамой. Трэці па той жа прычыне выламаў пружыны ва ўваходных дзвярах, каб яны не зачыніліся самі. Камусьці не спадабалася, што электрычная лямпачка ўвінчавецца ў патрон, і ён падключыў яе непасрэдна да проваду, ледзь не зрабіўшы пажару. На калідоры і ў месцах грамадскага карыстання электралампачкі на дні свята выключаюцца на ўсю ноч, альбо зусім выкручваюцца. Толькі протэстаў прыбіральшчыцы кія крыкі, песні. Хтосьці весяліцца, і яму напляваць, што таварышы яго адлачываюць. Больш таго ў самым інтэрнаце маюць месца выпадкі пакараў.

Як ні дзіўна, студэнцкія грамадскія маўчыць наконт гэтага. Калі гарадскіх хлапчукоў забралі іх маці, добра ўсылаўшы шляпакоў, дык сярод студэнтаў

амаль ніхто не надаў сур'езнага значэння таму, што адбывалася першага студзеня. Нават ні адна з дзяўчат, на якіх больш за ўсё і ляцелі перамяшаныя з гразей снежкі, не рашылася прысароміць хуліганаў. «Якія ж гэта хуліганы, — сказала адна са студэнтак, — гэта нашы хлопцы». Аднак назаць прозвінчы іх яна не захацела.

Можна таму, што гэта «нашы

сама «не выдаў». Паспрабуйце зрабіць каму-небудзь заўвагу, і вас проста могуць скаліць за грудзі.

На жаль, прыходзіцца канстатаваць, што падобныя з'явы сталі часцей наглядацца ў інтэрнаце пасля таго, як тут пасяліліся студэнты філалагічнага факультэта. Як відаць, на факультэце мала цікавяхца наводзімамі студэнтаў дома, у быце. Студэнцкі савет не хлапоціцца аб захоўванні правілаў распарадку, якія зацверджаны рэктарам. Кіраўнікі прафсаюзнай і камсамольскай арганізацый, што жывуць у інтэрнаце, змірыліся з такімі недахопамі. Не зусім правільную пазіцыю заняў у гэтай гісторыі і сакратар партбіюро факультэта тав. Паўленка. Замест таго, каб разабрацца ў прычынах такога непрыемнага здарэння, ён пачаў беспадстаўна абвінчваць усіх камуністаў, якія жывуць у інтэрнаце.

Камсамольскі і прафсаюзны камітэты, студсавет павінны зацікавіцца парадкамі ў інтэрнаце па вуліцы Свядлова. Вінаватых не цяжка выявіць. Іх неабходна прымусяць пакрыць нанесены ўбытак, а тых, хто не хоча выконваць правілы сацыялістычнага супольнага жыцця, папрасіць пакінуць інтэрнат.

Р. ПЛАТОНАУ.

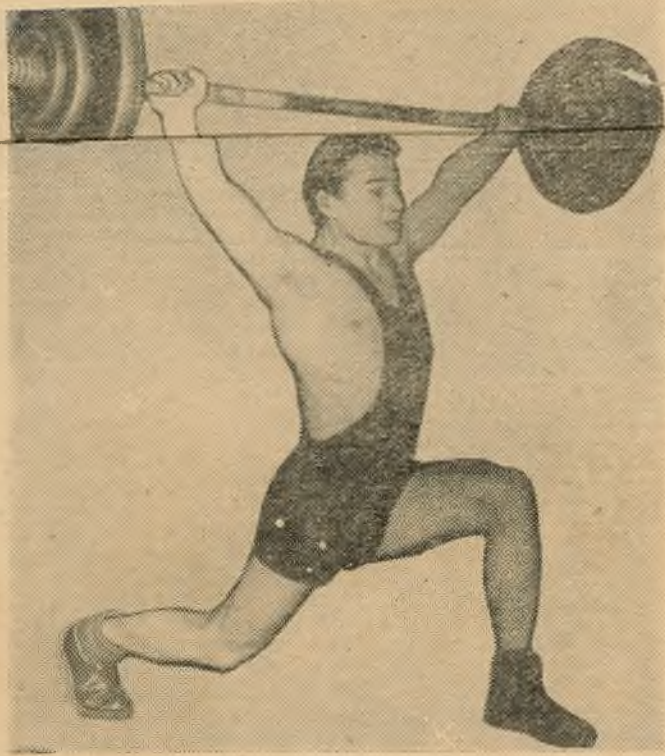
З ГЭТЫМ НЕЛЬГА МІРЫЦЦА

хлопцы» і старшыня жыллёва-бытавой камісіі Цалко забыў прозвішчы ўдзельнікаў «забавы». Сулакойваў жа ён члена студсавета Лук'янава, гаварыў, што ўласнай рукой усіх запісаў, усіх ведае і што таму Лук'янава не варта хвалявацца.

А хуліганам гэта толькі і трэба. У выніку укрываецца сваеасаблівай кругавой парукі, ці проста нежадання выносіць смецце з хаты яны жывуць прыпяваючы. Так студэнт ІІ курса беларускага аддзялення Уладзімір Зенчык разбіў шкло ў пакоі свайго таварыша Васіля Сіліна, але той яго так-

СПОРТ

Сяброўская сустрэча

Перад Новым годам у Вільнюс на таварысцкую сустрэчу са спартсменамі Вільнюскага ўніверсітэта выязджалі члены зборнай БДУ па гімнастыцы і цяжкай атлетыцы.

Позна почку мы прыехалі ў Вільнюс. Раніцай знаёмліся з горадам і яго выдатнымі мясцінамі, а вечарам пачаліся выступленні гімнастаў. Пасля першых практыкаванняў—наперадзе спартсмены Вільнюскага ўніверсітэта. Да канца спарторніцтва ўтрымліваюць гаспадары першыноста сярод дзяўчат. З нашых гімнастак лепш за іншых выступіла Нэла Калесніківа, якая заняла першае месца (па праграме першага разраду) і Грэта Лапо, якая заняла ІІІ месца сярод спартсменак, выступаўшых па праграме майстроў.

Затое рэбяткі парадавалі сваімі поспехамі, асабліва ў вольных практыкаваннях. Іх выступленне дазволіла заваяваць І месца ўсёй камандзе.

Добра выступалі М. Малевіч (І месца), В. Іваноў (ІІ месца) і Г. Рэзнікаў.

Такім чынам спарторніцтва па гімнастыцы закончыліся перамогай нашых гімнастаў.

Вечарам адбыліся спарторніцтва штангістаў. Першыя месцы ў сваіх вагавых катэгорыях занялі: В. Песек, Ф. Дрык, Павецеў.

Усё ж літоўскія спартсмены сумелі абыйсці нашу каманду і ў цяжкай барацьбе вырваць перамогу. Гэтаму садзейнічала ў некаторай ступені неаб'ектыўнае судзейства.

НА ЗДЫМКУ (уверсе): на памосце—Фёдар Дрык (V курс фізфака).

Фота і тэкст В. РАДАШКЕВІЧА.

ШАШЫСТЫ НА ПЕРШЫМ МЕСЦЫ

Нядаўна закончылася першыноста ВНУ горада Мінска па рускіх шахах.

Згодна з палажэннем, кожная каманда выстаўляла па 6 шашыстаў і 2 шашысткі. Упэўнена правяла спарторніцтва каманда нашага ўніверсітэта. Выйграўшы адказныя сустрэчы з камандамі БПІ (6:2), МПІ (4,5:3,5) і Беларускага інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі (4,5:3,5), перамогшы з вялікай перамогай каманды лесатэхнічнага інстытута, інстытута замежных моў, медінстытута, кансерваторыі, шашысты ўніверсітэта занялі I-ае месца, набраўшы 38,5 ачка. У складзе каманды гулялі майстар спорту Гелер, першаразраднікі Драбунічэвіч і Дашкевіч, другаразраднікі Комлік, Варцель, трэцьяразраднік Теляшыньскі, і таксама чэмпіёнка горада Мінска сярод жанчын 1958 года Л. Лесіна і пачынаючая шашыстка Іваннікава.

Асабліва трэба адзначыць поспех В. Комліка (матэматычны факультэт), які выйграў амаль усе сустрэчы. Гэты здольны спартсмен у далейшым можа стаць адным з мацнейшых шашыстаў рэспублікі, пры ўлове пастаянных трэніровак.

На другім месцы—каманда БПІ (34,5 ачка).

В. ДАШКЕВІЧ,
спартсмен I разраду па шахах.

Працягваем размову аб маральным абліччы нашага сучасніка

ЯШЧЭ АДНА РЭПЛІКА

ЖАНЕ ЮШКЕВІЧ

Літаратура... Мастацтва... якія высокародныя словы! Быў час, калі цемру жыцця прабіваў раптам магутны прамень мастацтва і паказваў шлях наперад. XIX стагоддзе характарызаваўся росквітам літаратуры, росквітам, якога не ведала гісторыя і які быў празваны «залатым» векам для літаратуры цэлага шэрагу народаў. Цяпер мы можам сцвярдзаць, што XX стагоддзе, гэты век атама, радыёэлектронікі, штучных спадарожнікаў Зямлі—гэта век навукі, яе «залаты век». Навука ў сучасны момант далёка аперэдзіла мастацтва.

Але я не абараняю людзей, адмаўляючых мастацтва. Я проста хачу разабрацца ў тым, чаму мастацтва цяпер не прыцягвае да сябе людзей з такой усемагутнай сілай, як гэта было раней. Прыпамінаецца адзін гістарычны прыклад. У справе папулярызавання рускай літаратуры на Захадзе не малую роль адыгралі, як вы напэўна ведаеце, раманы Тургенева. Зацікавіўшыся пазнейшым прадстаўніком літаратуры, чытачы пачалі адшукваць творы яго напярэднікаў, творы Пушкіна, Лермантава, Гогаля. Вось мне здаецца, каб не забыліся цудоўныя сімфоніі Баха і Бетховена, трэба, каб мастацтва сягонняшняга дня ішло на ўзроўні з наву-

кай, было варта насці. Тады чалавецтва дзе і першага друкара і сляпога Гамера, і творы адноснасці Дарэчы, мы, студэнты, літарнікі, вельмі мала ведаем аб тым жа самым Эйнштэйне, аб астраноміе Ціхаве, аб Эдзісоне, аб Чаранкове. Мне здаецца, што гэта так сорамна, як і не ведаць сімфоній Шастаковіча ці паэм Маякоўскага.

І галоўнае, чаго не разумее Жана. Паняцце «навука» ў наш век амаль што адпавядае паняццю «творчасць». Так, іменна ў сучаснай навуцы творчасць. І іменна ў мастацтве яе не хапае.

Для таго, каб стварыць сапраўдны твор мастацтва, трэба шукаць, шукаць таксама цяжкія, як шукаюць у фізіцы і хіміі загадкі, таямніцы прыроды. Ці ёсць у нас такія пошукі? Здаецца не.

Згодны, чалавек і ў космасе будзе рамантыкам. Але рамантыкам ён будзе не таму, што адмаўляючы навуку і яе поспехі, супроцьпаставіць яе мастацтву і наадварот. Рамантыкам ён будзе таму, што ўбярэ ў сябе ўсё лепшае, створанае чалавецтвам як у галіне навукі, так і ў галіне мастацтва.

В. САЛЕЕУ.

Школа практычнага вопыту

На адным з камсамольскіх сходаў яшчэ ў 1958 годзе студэнты юрфака выказаліся за арганізацыю сустрэч з практычнымі работнікамі органаў суда і пракуратуры. На дапамогу студэнтам прышоў выкладчык крымінальнага права дацэнт Іосіф Іванюк. У месцах перад студэнтамі з пасказаў...

арганізоўваць не толькі ў органах суда і пракуратуры, але і ў дагаворна-прававых аддзелах буйнейшых прадпрыемстваў рэспублікі.

Вось адзін з водгукаў студэнтаў аб гэтай сустрэчы, змешчаны ў факультэцкай нацэннай газеце «ПЯЖ МЭНШЭ»

Найбольш цікавым і складаным выпадкам раскрыцця злачынстваў выступаюць адвакаты, следчыя судзі, пракуроры, юрыскансультанты і іншы.

Так, старшы следчы Мінскай абласной пракуратуры тав. Івенскі раскажаў аб складаным выпадку раскрыцця забойства, зробленага пры зладзейскім самасудзе амаль 10 гадоў назад.

Многа тэм для абмеркавання і спрэчак выклікала ў выкладчыкаў і студэнтаў факультэта выступленне юрыскансультанта Мінскага трактарнага завода тав. Голдфарба. Ён раскажаў аб адной справе са сваёй практыкі, якая мае вялікую практычную і тэарэтычную цікавасць. Тут жа са сваімі меркаваннямі наконт расказанай справы выступлі выкладчыкі К. А. Барзова, А. А. Галаўко, Л. Я. Астроўскі. Пасля гэтай сустрэчы як студэнты, так і выкладчыкі прыйшлі да вываду, што вытворчую практыку патрэбна

Іосіф Іванюк

Гэтымі днямі адбылася чарговая сустрэча з цыкла «Ваша будучая прафесія». На гэты раз гасцямі ў студэнтаў былі лепшыя адвакаты мінскай абласной калегіі адвакатаў т. т. Праабражэнская, Гартсман і Гарацян.

Арганізацыя такіх сустрэч для будучых юрыстаў—цікавая і карысная справа. Гэтыя сустрэчы прывіваюць студэнтам любоў да выбранай прафесіі, дапамагаюць лепш пазнач будучую працу. Яны сталі для іх сапраўднай школай практычнага вопыту.

Л. СЯНЮТА

ПЕРШАКУРСНІКУ АБ НАШЫМ МІНСКУ

Беларускі Ордэна Леніна...

Памятаю, гады паўтары назад быў я ў Мінскім ўнівермагу. Незнарок падыйшоў да століка, які ўвесь абвешаны афішамі, пацікавіўся ў касіры аб спектаклях

— Хутка будзе прэм'ера «Блакітнага Дуная», схадзіце, не пашкадуеце...
І вось я сяджу ў крэсле, у захапленні гляджу балет Іягана Штрауса. У антракце я неяк пачуў урывак размовы двух сівых ужо мужчын. Яны ўспаміналі першыя сезоны работы тэатра. Парэўноўвалі з цяперашнімі. Цікаўлюся, аказалася, тэатру ўсяго толькі 25 гадоў...

Так, Беларускуму дзяржаўнаму ордэна Леніна тэатру оперы і балету—ўсяго толькі чвэрць стагоддзя. За гэты час дзесяткі опер і балетаў рускіх, заходніх і савецкіх кампазітараў увайшлі ў яго рэпертуар: «Шчаўкунчык», «Лебядзінае возера» і «Спячая прыгажуня» Чайкоўскага; «Кармэн» «Аіда» Бізэ і многія іншыя.

Час ад часу можна ўбачыць афі-

шы з аб'явамі прэм'ер. У тэатры з 1939 года стаяць беларускія нацыянальныя оперы і балеты: гэта оперы «Дзяўчына з Палесся» Цікоцкага, «Кастусь Каліноўскі» Лукаса, балеты «Салавей» Крошнера, «Князь возера» Залатарова і іншыя.

За 25 гадоў свайго існавання тэатр скалаціў дружны творчы калектыў. Заслужаныя артысты БССР Глушакоў і Крыжава, народныя артысты БССР Ніжніківа і Дрэчын, артыст Давыдаў, заслужаны дзеяч мастацтваў БССР дырыжор Каламіцава і цэлы шэраг іншых. Ці ж гэта не слава беларускага опернага і балетнага мастацтва?

Цяпер у цябе, наш сябра-першакурснік, гарачая пара—экзамены. Але лепшы адпачынак ад напружанай разумовай працы ты знойдзеш у тэатры.

Калі ты яшчэ не пабываў у тэатры оперы і балету—схадзі. І ты не пашкадуеш.

Я. ЛЯХАУ